

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2045/2021
27.05.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић, Добриле Страјина, Бранислава Босиљковића и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Марјан Лукашев, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Драгослав Николић, адвокат из ..., ради поништаја уговора о купопродаји по основу права прече куповине, одлучујући о ревизији тужиле, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6992/19 од 03.12.2020. године, у седници одржаној 27.05.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6992/19 од 03.12.2020. године, као изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6992/19 од 03.12.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Вршцу, Судска јединица Бела Црква П 1005/17 од 01.12.2017. године, првим ставом изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле којим је тражила да се поништи уговор о купопродаји од 20.03.2013. године, закључен између тужене ББ, као продавца и туженог ВВ, као купца, да се обавезе тужена ББ1 да тужилји прода некретнине уписане у ЛН број ... КО ..., парцела број .../..., њива „...“ од 24 а 61 м2, парцела број .../... њива „...“ од 06 а 64 м2, парцела број .../... њива „...“ од 45 а 78 м2 и парцела број .../... њива „...“ од 4 а 30 м2 за цену од 50.000,00 динара, под истим условима како је то наведено у уговору о купопродаји Ов .../... од 20.03.2013. године, по правном основу прече куповине на основу члана 5. – 10. Закона о промету непокретности, те уколико то не учини у наведеном року, ова пресуда да замени уговор о купопродаји и да се сматра закљученим уговором о купопродаји између тужене, као продавца и тужиле,е као купца, и да послужи као правни основ за укњижбу права својине. Другим ставом изреке, обавезана је тужилја да туженима на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 96.450,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 6992/19 од 03.12.2020. године, првим ставом изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиле и првостепена пресуда потврђена. Другим ставом изреке, одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужила је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20).

Према одредби члана 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној по члану 404. ЗПП, будући да су питања на која се указује као спорна, везана за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака, а побијана другостепена пресуда је у складу са судском праксом и правним схватањима. Осим тога, ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора, док се указивањем на износ тржишне вредности спорне непокретности коју је сходно одредбама Закона о промету непокретности, тужила била дужна да уплати у судски депозит приликом подношења тужбе, с обзиром на садржину тражене правне заштите, заправо оспорава утврђено чињенично стање, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Указивање тужиле на битне повреде поступка учињене пред другостепеним судом не представљају ревизијски разлог за примену института посебне ревизије. Код наведеног, не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити новог тумачења права. Уз ревизију нису достављене одлуке различите садржине, па нема потребе ни за уједначавањем судске праксе. Из изнетих разлога, нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради поништаја уговора о купопродаји по основу права прече куповине поднета је 31.12.2013. године, а вредност предмета спора означена у тужби износи 50.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на неновчано потраживање, у коме означена вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић